

בפלישה לסוריה

בקיץ 1942 נקראנו, 20 בחורים ע"י ה"הגנה" והוצבנו בחניתה. תפקידנו היה להיות מובילים של הצבא האוסטרלי בפלישתו לסוריה. שלטון וישי בסוריה היה, כידוע, עויץ את בעלות הברית, וכוחות נאציים החלו להתרכז בארץ זו. הכרח היה לכן לכבוש את סוריה ולייצב בה שלטון אוהד לבעלות הברית. הוקצו למבצע זה מיטב הכוחות האוסטרליים באיזור ועלינו הוטל להיות להם למורי־דרך. אימונינו התרכזו בהכרת גבול הלבנון, ביצורי הצבא הצרפתי ובדיקת תחנות המשטרה. התאמנו ביום בנשק הבריטי ובלילות עסקנו בסיורים אל מעבר לגבול. הכרנו את השבילים בהרים, את מקומם של מחנות הצבא והמשטרה ואת כל האתרים הצבאיים שם. ביום הפלישה התרכזו כוח קומנדו אוסטרלי חזק ובלילה חצינו את הגבול, בשטח שבין ראש הנקרה ובינת־א־ג'בל. חדרנו לעומק של כ־20 ק"מ ללא כל תקלות.

אותי ועוד 10 אוסטרלים הציבו על גשר בכביש הראשי, המוביל לבירות. הקמנו מחסום ותפסנו עמדות מגן. עם שחר הופיעה משאית אזרחית־לבנונית, שנסתה לפרוץ את המחסום. היא נורתה על ידינו. אזרח אחד נהרג ואילו חייל לבנוני, טרמפיסט, נלקח בשבי. כעבור זמן מה הופיע רץ צבאי צרפתי על אופנוע וגם הוא נשבה. זמן קצר לאחר מכן הגיעה משאית צבאית צרפתית ובה משמר הגשר. המשאית נורתה וצמיגיה פוצצו. החיילים, חמישה במספר, ירדו ממנה כשידיהם מורמות ונשקם השאירו במשאית. צרפנו אותם לשבויים. עתה היינו כבר עמוסים שלל ושבויים.

הגענו למחנה הצבאי, הצטרפנו לכוח שנלחם שם ובעזרת התחמושת שהבאנו התקפנו את תחנת המשטרה — בנין מבוצר — כבשנו אותה והתבצרנו בה. בתוך המשטרה לקחנו כשלל מכונת יריה בינונית, אשר בחורינו היהודים השתלטו עליה מהר והפעילוה ביעילות (לא כן האוסטרלים). מגג המשטרה ניהלנו קרב קשה עם חילות הסנגלים, אשר ניסו לכבשה בחזרה. הם קיבלו תגבורת: שלוש משאיות מלאות חיילים נעו על הכביש לעזרתם. הפעלנו את מרגמת 60 מ"מ של הצרפתים, שגם היא נשארה לנו לשלל, ופגענו במשאית האמצעית שסתמה את הדרך ומנעה מהראשונה אפשרות לחזור ומהאחרונה — להתקדם. פתחנו עליהם באש חזקה ממכונת היריה והם בראותם שאין להם ברירה נכנעו. הכנסנו אותם למשטרה ונוספה לנו עוד בעיה — לשמור על השבויים.

לפני הצהרים שמענו התפוצצות חזקה מצד דרום. התברר לנו שהצרפתים פוצצו את הכביש הראשי, המוביל מראש הנקרה לבירות, בכדי לעכב התקדמות הכוח העיקרי אשר נע עתה צפונה. הרגשתנו היתה קשה משום שראינו עצמנו מנותקים מהכוח העיקרי, חסרנו תחמושת ואספקה והיינו מסורבלים בשבויים. עודנו שוקלים אפשרויות נסיגה מהמשטרה והתחמקות מן המצב בו נמצאנו, הגיע חוד הכוח העיקרי ושיחרר אותנו ממצור. התברר, שבעיית הכביש ההרוס לא היוותה שום קושי לחיל־ההנדסה האוסטרלי. הם פשוט "הפכו", בעזרת חומר נפץ את צלע ההר לתוך הבור הפעור וכל הכוח עבר והתקדם צפונה. בזה גמרנו אנו את תפקידנו. הצבא החזיר אותנו ארצה והוריד אותנו בכביש הראשי בנקודה הכי קרובה לחניתה. אני הושארתי בכביש ע"י הכפר א־זיב. עמדתי על הכביש בתוך הכפר, עמוס 2 רובים צרפתיים, 2 סטנים, טומיגן ותחמושת לרוב, כשהערבים לוטשים עינים ואינם מעיזים להתקרב אלי.

חזרתי הביתה. משקם הפלמ"ח גויסתי לפלוגה ב' והייתי במחנות־חבלה שונים בהדרכתם של קצינים בריטיים, אשר הכינו אותנו למלחמה פרטיזנית. כאשר הורחק האויב מגבולות הארץ חזרתי הביתה.